

СОЛУНСКИЯТ ЧУДОТВОРЕЦ

драматизация в осемнадесет картини

ПРОЛОГ

Авансцена. Полумрак. Минават неясни, прегърбени до земята сенки. Тъжна, безнадеждна музика. Чува се стонове и поплаци. Монах летописец осветлен в единия кът на авансцената чете древна летопис:

"И византийските хищници бирници, които гледали на божествените закони и царските наредби като на паяджини, в които се ловят само слабите мъжи, плячкосвали беззащитния народ ~~книжарите, кметовете, държавните служители, крадците~~ и освен че събличали дрехите на данкоплатците но събличали и месата от костите им".

Чуват се далечни призвуци от боен рог. Светлината се увеличава. Сенките се изправят.

Летописецът продължава:

"И поробените българи трябвало да дават безплатно храна и подслон на императорските чиновници и войски. Държавните служби се давали на този който плати най-висока цена. Обещанията на Василий II били потъпкани. Българинът не плашал вече на държавата по една крина жито, една крина пресо и една сточна вино. А бил длъжен да дава данък в жито и златници. Но пац той нямал, затова бирниците продавали децата му в робство..."

Светлината се усилява. Явяват се ПЕТЪР ДЕЛЯН и АЛУСИАН. Около тях се тълпи взоръжен народ.

ЗНАМЕТО СЕ СМЕНЯ. Вместо византийският двуглав орел се явя българският лъв. 1040 година

Летописецът продължава:

"Петър Делян, внук Самуилов, потеглил с дружините си през Ниса към Солун. Към тях се присъединявали все по-нови бунтовници. Стигнали до Скопие, главният град на България и го завзели. Превзели и Драч, стигнали д